Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Chisiliță)
Dosarul nr. 3a-1079/23 (2-21154747-02-3a-11092023)

D E C I Z I E

15 octombrie 2025 *****

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Preşedintele completului, judecătorul	Sîrbu Victoria
Judecătorii	Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier	Negrei Corina

examinând în ședință publică, apelul declarat de Agenția Proprietății Publice împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 14 martie 2023, adoptată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de Popovici Sergiu către Agenția Proprietății Publice și ÎS „Gările și Stațiile Auto", cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, încasarea salariului restant și a penalităților, compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

La data de 20 octombrie 2021 reclamantul Popovici Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Proprietății Publice și Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto", prin care a solicitat anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării sale, obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, încasarea salariului restant și a penalităților, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul și-a modificat în mod repetat pretențiile.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la data de 26 decembrie 2017, între el și Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto" a fost încheiat contractul individual de muncă cu numărul 117, în temeiul căruia reclamantul a fost angajat în funcția de vice-administrator dezvoltare și marketing.

Ulterior, prin ordinul ministrului Ministerul Economiei și Infrastructurii cu numărul 81-p din data de 29 februarie 2018, a fost acceptată demisia administratorului interimar și a fost dispusă numirea reclamantului Popovici Sergiu

în funcția de administrator interimar al Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”, începând cu data de 01 martie 2018 și până la numirea unui administrator în condițiile legii.

Reclamantul a mai arătat că, la data de 01 martie 2018, între Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova și el a fost încheiat contractul dintre fondator și administratorul interimar al întreprinderii de stat. Conform prevederilor contractuale invocate, reclamantului i-a fost stabilit salariul de funcție în cuantum de 20.944 lei, ce urma să fie achitat din mijloacele întreprinderii. Totodată, reclamantul a invocat că respectivul contract prevedea dreptul administratorului interimar de a demisiona înainte de expirarea duratei contractului, cu notificarea fondatorului, precum și competența instanțelor judecătorești de a soluționa litigiile izvorâte din executarea sau încetarea contractului.

A susținut că, ulterior, în temeiul Hotărârii Guvernului Republicii Moldova cu numărul 806 din data de 01 august 2018 și al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova cu numărul 902 din data de 06 noiembrie 2017, Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” a fost inclusă în lista întreprinderilor de stat gestionate de Agenția Proprietății Publice, iar această autoritate a dobândit calitatea de fondator al întreprinderii.

A declarat că, la data de 26 noiembrie 2020 a depus la Agenția Proprietății Publice o cerere prin care a solicitat, demisia din funcția de administrator interimar, la propria inițiativă, precum și achitarea integrală a salariului pentru perioada de activitate, cerere care a fost înregistrată la autoritatea publică.

Potrivit susținerilor reclamantului, la data de 30 noiembrie 2020, administratorul insolvabilității Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” a emis extrasul din contul personal anual al reclamantului, conform căruia întreprinderea ar datora reclamantului suma de 365.162,72 lei, cu titlu de salariu.

A mai susținut reclamantul că, ulterior, prin intermediul avocatului său, a adresat în mod repetat solicitări Agenției Proprietății Publice, inclusiv la datele de 31 decembrie 2020 și 21 ianuarie 2021, prin care a solicitat comunicarea soluției adoptate pe marginea cererii de demisie și achitarea drepturilor salariale restante.

A arătat că, prin scrisoarea din data de 09 februarie 2021, Agenția Proprietății Publice i-a comunicat că eliberarea din funcție a administratorului întreprinderii ar ține de competența administratorului insolvabilității, și nu de competența fondatorului, poziție pe care reclamantul a considerat-o neîntemeiată în raport cu normele legale aplicabile.

A menționat că a adresat demersuri și către administratorul insolvabilității, solicitând ca acesta să se expună asupra cererii sale de demisie și să înainteze fondatorului demersul necesar pentru emiterea actului de eliberare din funcție, însă, în opinia reclamantului, nici administratorul insolvabilității și nici Agenția

Proprietății Publice nu au asigurat soluționarea cererii sale prin emiterea actului solicitat.

În continuare, reclamantul a indicat că a solicitat puncte de vedere de la Inspectoratul de Stat al Muncii și de la Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, autorități care, potrivit răspunsurilor comunicate, au confirmat că eliberarea din funcție a administratorului întreprinderii de stat ține de competența fondatorului sau a organului competent al persoanei juridice.

Reclamantul a mai arătat că, la data de 16 august 2021, a depus la Agenția Proprietății Publice cerere prealabilă, prin care a solicitat emiterea actului administrativ privind acceptarea demisiei și achitarea salariului restant. Întrucât nu i-a fost comunicat un răspuns în termenul prevăzut de lege, reclamantul a considerat că este în drept să sesizeze instanța, motiv pentru care a depus cererea de chemare în judecată la data de 20 octombrie 2021.

În drept, și-a întemeiat pretențiile pe dispozițiile art. 1, 5, 7, 9, 10, 85: alin. 4^1 Codul Muncii, art. 43 Constituția Republicii Moldova art. 4 alin. (2) din Convenția europeană a drepturilor omului, art. 23 din Declarația universală a drepturilor omului, Convenția nr. 29 din 28.06.1930 privind munca forțată sau obligatorie, Convenția nr. 95/1949 din 08.06.1949 privind protecția salariului.

Astfel, reclamantul Sergiu Popovici în final a solicitat:

- obligarea copârâților de a emite actul corespunzător privind demisia administratorului Popovici Sergiu conform cererii din 26.11.2020 din funcția de administrator al ÎS "Gările și Stațiile Auto";
- încasarea din contul fondatorului Agenția Proprietăți Publice a salariului pentru perioada de activitate în mărime de 511 770, 72 lei MDL conform extrasului din contul personal anual contrasemnat de administratorul de insolvabilitate,
- încasarea din contul fondatorului Agenția Proprietăți Publice a penalității pentru salariul neachitat în mărime de 1218783, 10 lei,
- încasarea cheltuielilor de judecată ce vor fi suportate pe marginea examinării prezentei cauze.

Obiecțiile pârâtului:

În referința depusă la acțiune, pârâtul a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată și a reținut, în esență, următoarele.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a arătat că, prin Hotărârea instanței de insolvabilitate din 20.11.2020, instanța a dispus ridicarea dreptului administratorului Sergiu Popovici de administrare a Î.S. „Gările și Stațiile Auto" și a propus debitorului să desemneze un reprezentant – persoană fizică – pentru a reprezenta interesele societății și ale asociaților și pentru a participa în cadrul procedurii de insolvabilitate în numele debitorului. Totodată, prin același act judecătoresc, a fost dispus transferul către administratorul insolvabilității a

dreptului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare, precum și instituirea comitetului creditorilor.

Pârâtul a menționat că, analizând conținutul prescripțiilor hotărârii judecătorești din 20.11.2020, precum și prevederile Legii insolvabilității nr. 149/2012, se constată că, odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate, organele de conducere ale debitorului au fost substituite, prin efectul hotărârii instanței, prin desemnarea administratorului insolvabilității (care își exercită atribuțiile potrivit art. 66 din Legea nr. 149/2012) și a comitetului creditorilor (care își exercită atribuțiile potrivit art. 61 din Legea nr. 149/2012).

În continuare, autoritatea publică pârâtă a invocat că, potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 246/2017, fondatorul întreprinderii de stat desemnează și eliberează din funcție administratorul întreprinderii de stat, la propunerea consiliului de administrație, iar atribuțiile de administrare a patrimoniului și de desfășurare a activității de întreprinzător se transmit administratorului în baza contractului individual de muncă.

În acest context, pârâtul a subliniat că, având în vedere intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitor, precum și transmiterea drepturilor de administrare către administratorul insolvabilității (prin hotărârea instanței de insolvabilitate), fondatorul este limitat în exercitarea unor acțiuni în privința debitorului. Mai mult, prin hotărârea instanței, consiliul de administrație al societății debitoare a fost substituit de comitetul creditorilor, fapt ce denotă, în mod cert, înlocuirea organelor de conducere ale Î.S. „Gările și Stațiile Auto” cu cele prevăzute de Legea insolvabilității.

Deasemenea, pârâtul a arătat că, potrivit art. 4 din Legea nr. 149/2012, participanți la procesul de insolvabilitate sunt administratorul provizoriu, administratorul insolvabilității, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, precum și alte organe și persoane stabilite de lege, iar fondatorul nu se regăsește printre participanții nominalizați, motiv pentru care implicarea acestuia în activitatea debitorului nu este posibilă. Totodată, pârâtul a menționat că una dintre atribuțiile principale ale administratorului insolvabilității constă în disponibilizarea angajaților debitorului (art. 66 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 149/2012).

Referindu-se la modalitatea de încetare a raporturilor de muncă ale administratorului, autoritatea publică pârâtă a indicat că aceasta este reglementată prin Legea nr. 246/2017 și că, potrivit art. 7 alin. (3) din respectiva lege, fondatorul întreprinderii de stat desemnează și eliberează din funcție administratorul întreprinderii de stat doar la propunerea consiliului de administrație. În speță, întrucât asupra societății a fost intentată procedura de insolvabilitate, consiliul de administrație a fost înlăturat de la administrarea societății, iar, în asemenea

condiții, fondatorul nu poate decide unilateral încetarea raportului de muncă cu administratorul.

Făcând trimitere la aceeași normă legală, pârâtul a menționat că raportul de muncă se desfășoară nemijlocit între administrator și societate, iar achitarea retribuției muncii se efectuează exclusiv din bugetul societății, fondatorul neavând atribuții în acest sens. În consecință, achitarea salariului pentru perioada de activitate în sumă de 365 162,72 lei, potrivit extrasului din contul personal anual contrasemnat de administratorul de insolvabilitate, nu poate fi dispusă din contul Agenției Proprietății Publice.

Suplimentar, autoritatea publică pârâtă a susținut că această concluzie este confirmată categoric și de prevederile pct. 6.1 din Contractul de management nr. 07 din 01.03.2018, încheiat cu Sergiu Popovici, potrivit căruia, „în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară, i se stabilește salariul de funcție, în mărime de 20.944 lei, inclusiv mărimea cuantumului multiplu al salariului tarifar pentru conducătorul de unitate din unitățile cu autonomie financiară în sumă de 2.380, cu coeficientul de complexitate 1,10, care se achită din contul mijloacelor întreprinderii.”

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 14 martie 2023, s-a admis parțial acțiunea. S-a anulat refuzul Agenției Proprietății Publice de emiterea a ordinului de eliberare din funcție a administratorului Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”, Sergiu Popovici, expus în răspunsul nr. 14-05-764 din 09 februarie 2021 și 05-04-4918 din 30 iulie 2021.

S-a obligat Agenția Proprietății Publice să emită actul administrativ individual de eliberarea din funcție a administratorului Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”, Sergiu Popovici, în baza cererii din 26 noiembrie 2020.

Pretențiile cu privire la încasarea din contul fondatorului a salariului în mărime de 511770, 72 lei, a penalităților în sumă de 1218783, 10 lei, compensarea cheltuielilor de judecată, s-au respins ca neîntemeiate.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, Agenției Proprietății Publice a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 martie 2023, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art.232 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de

la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la data de 14 martie 2023, iar apelul nemotivat a fost depus la 30 martie 2023.

Corespunzător, la 27 iulie 2023 a fost notificată hotărârea motivată iar apelul motivat a fost declarat la data de 16 august 2023. Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

Contestând soluția primei instanțe, în partea obligării la emiterea actului de eliberare din funcție, pârâtul a susținut că această dispoziție este neîntemeiată. În acest sens, a invocat hotărârea instanței de insolvabilitate din 20 noiembrie 2020, prin care s-a ridicat dreptul reclamantului de administrare a Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto", s-a propus debitorului să desemneze un reprezentant persoană fizică pentru procedura de insolvabilitate, s-a transferat administratorului insolvabilității dreptul de a administra și de a dispune de bunurile din masa debitoare și s-a instituit comitetul creditorilor.

Apelantul a argumentat că, odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate, organele de conducere ale debitorului sunt substituite prin organele procedurii, în special prin administratorul insolvabilității și comitetul creditorilor, care își exercită atribuțiile potrivit legii insolvabilității. În această ordine de idei, Agenția a invocat că fondatorul este limitat în orice intervenție asupra debitorului, inclusiv în privința încetării raporturilor de muncă ale administratorului, cu atât mai mult cu cât consiliul de administrație al întreprinderii a fost substituit de comitetul creditorilor.

Deasemenea, apelantul a invocat că fondatorul nu este enumerat printre participanții la procedura de insolvabilitate, iar, în consecință, implicarea acestuia în activitatea debitorului nu este posibilă. A mai arătat că una dintre atribuțiile principale ale administratorului insolvabilității este disponibilizarea angajaților debitorului, motiv pentru care prerogativa încetării raporturilor de muncă aparține administratorului insolvabilității. În susținerea acestei concluzii, pârâtul a afirmat că raporturile de mandat ale reclamantului cu întreprinderea ar fi încetat de drept odată cu instituirea organelor procedurii, aspect care, în opinia pârâtului, ar fi fost confirmat și de comitetul creditorilor prin excluderea funcției din statele de personal.

În continuare, apelantul a făcut trimitere la norma potrivit căreia instanța de insolvabilitate nu exercită atribuții manageriale, acestea aparținând administratorului insolvabilității sau, în mod excepțional, debitorului dacă nu i s-a ridicat dreptul de administrare a patrimoniului, iar deciziile manageriale pot fi controlate de creditori prin organele lor. Din această perspectivă, pârâtul a dedus

că, odată cu ridicarea dreptului debitorului de a-și administra patrimoniul, toate atribuțiile manageriale se transferă administratorului insolvabilității, inclusiv cele legate de încetarea raporturilor de muncă.

Chiar analizând încetarea raporturilor de muncă prin prisma legii privind întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, apelantul a insistat că fondatorul poate elibera din funcție administratorul doar la propunerea consiliului de administrație, iar, în condițiile în care consiliul de administrație a fost înlăturat de la administrarea întreprinderii în procedura de insolvabilitate, fondatorul nu poate decide unilateral încetarea raportului de muncă al administratorului.

Pârâtul a mai invocat definiția actului administrativ individual și a susținut că instanța de fond ar fi obligat Agenția la emiterea unui act administrativ într-o procedură improprie, deoarece procedura de insolvabilitate presupune implicarea strictă a subiecților expres enumerați de legea insolvabilității. În consecință, pârâtul a considerat că instanța de fond a apreciat eronat competența Agenției de a emite ordinul de încetare a raporturilor de muncă ale reclamantului, această competență aparținând administratorului insolvabilității.

În final, pârâtul a solicitat admiterea apelului și casarea parțială a hotărârii primei instanțe din 14 martie 2023, cu pronunțarea unei noi soluții prin care acțiunea reclamantului, inclusiv capătul privind anularea refuzului și obligarea emiterii actului administrativ favorabil, să fie respinsă integral.

Apelantul în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat legal, despre data, ora, locul petrecerii ședinței de judecată, motiv din care, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Intimatul ÎS ”Gările și Stațiile Auto”, administratorul autorizat Stejar Veaceslav, deasemenea nu s-au prezentat, deși au fost înștiințați legal, despre data, ora, locul petrecerii ședinței de judecată, motiv din care, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Intimatul Popovici Sergiu, fiind reprezentat de către avocatul Timotin Iulian a solicitat respingerea cererii de apel.

Aprecierea instanţei de apel:

Potrivit art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.219 alin.(1)-(3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Admisibilitatea acțiunii:

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Din materialele dosarului rezultă că, reclamantul contestă un act administrativ individual defavorabil, și anume refuzul Agenției Proprietății Publice de a emite actul solicitat, consemnat în răspunsul cu numărul 14-05-764 din 09 februarie 2021. Acest răspuns, emanând de la o autoritate publică, reprezintă o măsură adoptată pentru soluționarea unui caz individual și produce efecte juridice prin respingerea solicitării reclamantului, având caracter defavorabil.

Totodată, reclamantul invocă și nesoluționarea în termen legal a cererii sale, situație care, potrivit Codului administrativ, permite deasemenea sesizarea instanței.

Se reține existența unui drept pretins vătămat, reclamantul susținând că prin refuzul autorității este afectată situația sa juridică în legătură cu exercitarea și încetarea raportului de muncă, respectiv dreptul la muncă și la libera alegere a activității, ceea ce întrunește condiția legitimării procesuale active și justifică accesul la control judecătoresc al activității administrative.

Din actele dosarului rezultă că procedura prealabilă a fost respectată: reclamantul a depus cerere prealabilă la 16 august 2021, prin care a contestat refuzul anterior și a solicitat emiterea actului administrativ individual. Potrivit datelor din dosar, cererea prealabilă nu a fost soluționată, împrejurare care nu poate

fi opusă reclamantului, ci constituie temei pentru sesizarea instanței după expirarea termenului legal de examinare.

Acțiunea este introdusă în termen, calculat de la data expirării termenului legal de soluționare a cererii prealabile, în condițiile în care nu a fost emisă o decizie pe această cerere, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 20 octombrie 2021. Deasemenea, cererea a fost înaintată instanței competente material și teritorial, respectiv Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, potrivit normelor de competență incidente.

În final, instanța nu constată existența unor impedimente procedurale care ar atrage inadmisibilitatea, precum existența unei hotărâri definitive pe același litigiu, existența unui proces pendinte identic, lipsa împuternicirilor ori neînlăturarea neajunsurilor de formă ale cererii.

În consecință, acțiunea este admisibilă.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele cauzei urmează că Sergiu Popovici a fost numit în funcția de administrator interimar al Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto", începând cu data de 1 martie 2018 și până la numirea unui nou administrator, în temeiul ordinului Ministrului Economiei și Infrastructurii cu numărul 81-p din 29 februarie 2018.

În executarea ordinului menționat, la data de 1 martie 2018, între Ministerul Economiei și Infrastructurii și Popovici Sergiu a fost încheiat contractul cu numărul 07 dintre fondator și administratorul interimar al Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto" (filele dosarului 10–17).

Potrivit pct.8.3 din acest contract „*administratorul interimar este eliberat din funcție, iar prezentul contract este reziliat din inițiativa fondatorului cu acordul consiliului de administrație înainte de expirarea termenului de valabilitate în următoarele cazuri: a) desemnarea noului administrator sau administratorului interimar*".

Suplimentar potrivit pct.9.1 din acest contract „*prezentul contract este valabil de la 1 martie 2018 până la numirea unui nou administrator*".

Potrivit pct. 3 din Hotărârea Guvernului cu nr. 806 din 1 august 2018 privind modificarea unor hotărâri ale Guvernului, *ministerele și celelalte autorități administrative centrale din subordinea Guvernului, precum și autoritățile administrative din subordinea acestora, urmau să transmită Agenției Proprietății Publice întreprinderile de stat incluse în anexa numărul 4 la Hotărârea Guvernului cu numărul 902 din 2017 privind organizarea și funcționarea Agenției Proprietății Publice*.

În temeiul acestor dispoziții, calitatea de fondator al Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto" a fost preluată de Agenția Proprietății Publice.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din data de 20 noiembrie 2020, s-a constatat starea de insolvabilitate a Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”.

S-a ridicat dreptul administratorului Popovici Sergiu de administrare a Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” și s-a propus debitorului să desemneze în termen de 10 zile de la data adoptării hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate, reprezentant persoană fizică pentru a reprezenta interesele societății și ale asociaților și a participa în cadrul procedurii de insolvabilitate din numele debitorului.

Totodată, s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității al Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” Stejar Veaceslav, deținătorul autorizației nr.92 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției.

În această hotărâre s-a mai indicat că, din momentul intentării insolvabilității, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare se transmite administratorului insolvabilității.

S-a împuternicit administratorul insolvabilității de a prelua în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile care fac parte din masa debitoare a Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”.

La data de 26 noiembrie 2020, Sergiu Popovici a adresat Agenției Proprietății Publice o cerere prin care a solicitat, încetarea raporturilor de muncă la inițiativa sa, motivând imposibilitatea exercitării atribuțiilor de serviciu, precum și achitarea integrală a salariului pentru perioada de activitate (fila dosarului 18).

Prin răspunsul cu numărul 14-05-764 din data de 09 februarie 2021, Agenția Proprietății Publice i-a comunicat reclamantului că eliberarea din funcție a administratorului întreprinderii ține de competența administratorului insolvabilității, și nu a fondatorului, invocând în acest sens dispozițiile articolului 66 alin. (1) lit. v) și ale art. 75 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității nr. 149 din 2012.

Legislația relevantă:

În conformitate cu art.82 lit. f) din Codul muncii ,,*Contractul individual de muncă încetează în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de: expirare a termenului contractului individual de muncă pe durată determinată – de la data prevăzută în contract, cu excepţia cazului cînd raporturile de muncă continuă de fapt şi nici una dintre părţi nu a cerut încetarea lor, precum şi a cazului prevăzut la art. 83 alin. (3)”.*

Potrivit art.83 alin. (4) din Codul muncii *,,Dacă, la expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată, nici una dintre părţi nu a cerut încetarea lui şi raporturile de muncă continuă de fapt, contractul se consideră prelungit pe durată nedeterminată”.*

Potrivit art.7 din Legea nr.246 din 22-11-2017 cu privire la întreprinderea de stat şi întreprinderea municipală ,,(3) *Fondatorul întreprinderii de stat desemnează şi eliberează din funcţie administratorul întreprinderii de stat, la propunerea consiliului de administraţie. Fondatorul întreprinderii de stat transmite atribuţiile de administrare a patrimoniului şi de desfăşurare a activităţii de întreprinzător administratorului în baza contractului individual de muncă. (5) Contractul individual de muncă al administratorului stabileşte drepturile şi obligaţiile părţilor, inclusiv restricţiile privind drepturile de folosinţă şi dispunere a patrimoniului întreprinderii de stat/municipale, prevede modul şi condiţiile de remunerare a administratorului, stabileşte obiectivele de performanţă ale acestuia, răspunderea materială a părţilor, precum şi condiţiile de încetare şi reziliere a contractului. Modelul contractului individual de muncă al administratorului întreprinderii de stat/municipale se aprobă de Guvern.”*.

În temeiul art.74 din Legea insolvabilității *,,(1) Prin hotărîre de intentare a procedurii de insolvabilitate, dreptul debitorului de a administra şi de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare este transmis administratorului insolvabilităţii/lichidatorului. (2) Orice act de dispoziţie al debitorului asupra unui bun din masa debitoare efectuat după intentarea procedurii de insolvabilitate este nul. Totodată, normele cu privire la efectele înscrierii în registrul bunurilor imobile rămîn în vigoare. Dacă debitorul a dispus în ziua intentării procedurii de insolvabilitate, se prezumă că a dispus după intentarea acestei procedure”*.

Astfel, Colegiul specializat, examinând materialele cauzei, susținerile părților și temeiurile de drept invocate, reține că obiectul litigiului îl constituie pretenția reclamantului de a obliga pârâții să dea curs cererii sale privind încetarea raporturilor de muncă la inițiativa sa, prin emiterea unui act favorabil privind acceptarea demisiei/eliberarea din funcție, precum și de a dispune încasarea restanțelor salariale și a penalităților.

În drept, instanța reține că, potrivit art. 7 alin. (3) din Legea privind întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, fondatorul întreprinderii de stat desemnează și eliberează din funcție administratorul întreprinderii de stat la propunerea consiliului de administrație, iar atribuțiile de administrare a patrimoniului și de desfășurare a activității de întreprinzător se transmit administratorului în baza contractului individual de muncă.

Așadar, mecanismul de numire și eliberare din funcție este unul legal determinat, condiționat de existența și funcționarea organelor de conducere ale întreprinderii, în special consiliul de administrație.

Totodată, din clauzele contractului cu nr. 07 din 01 martie 2018 rezultă că raportul juridic dintre părți a fost instituit pe durată determinată, fiind legat de interimatul funcției.

Astfel, potrivit pct. 9.1 din contract, acesta este valabil de la 01 martie 2018 până la numirea unui nou administrator, ceea ce semnifică un termen determinat prin producerea unui eveniment viitor, prevăzut expres de părți la momentul încheierii contractului.

În același timp, pct. 8.3 din contract reglementează ipoteza rezilierii înainte de termen din inițiativa fondatorului, cu acordul consiliului de administrație, inclusiv în cazul desemnării unui nou administrator ori administrator interimar.

Colegiul constată însă că, norma contractuală menționată privește situația în care încetarea intervine ca urmare a unei manifestări de voință din partea fondatorului, în condițiile procedurale interne indicate de contract.

În cauza dedusă judecății, încetarea raporturilor juridice nu este determinată de o inițiativă a fondatorului, ci de o împrejurare intervenită independent de voința acestuia, odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate și cu desemnarea de către instanța de insolvabilitate a administratorului insolvabilității, concomitent cu ridicarea dreptului reclamantului de a administra întreprinderea.

În acest context, Curtea apreciază că sunt incidente prevederile pct. 9.1 din contract, care stabilesc expres durata contractului până la numirea unui nou administrator.

Or, reclamantul, la momentul încheierii contractului, a cunoscut și a acceptat caracterul temporar al raportului juridic, specific unui interimat, care, prin natura sa, nu conferă o garanție de stabilitate echivalentă funcției de bază, ci are o durată limitată până la intervenirea evenimentului care determină încetarea.

Totodată Colegiul specializat reține că, odată ce instanța de insolvabilitate a ridicat dreptul reclamantului de administrare și a desemnat administratorul insolvabilității, întreprinderea a dobândit un nou regim de conducere și reprezentare, iar continuarea interimatului în funcția de administrator nu mai are suport juridic și nici finalitate practică.

În asemenea condiții, este lipsit de logică juridică să se prezume menținerea raporturilor de muncă în baza unui contract de interimat, în timp ce exercitarea atribuțiilor de administrare și dispoziție a fost transmisă unei alte persoane desemnate prin hotărâre judecătorească.

Deasemenea, Colegiul consideră că aspectele ce țin de rolul consiliului de administrație nu sunt decisive pentru soluționarea litigiului, întrucât cauza încetării raportului juridic rezultă din împrejurarea obiectivă a schimbării regimului de administrare prin procedura de insolvabilitate și desemnarea administratorului insolvabilității, precum și din instituirea reprezentării debitorului în cadrul procedurii.

În aceste circumstanțe, instanța concluzionează că reclamantul nu poate invoca o așteptare legitimă privind continuitatea interimatului, întrucât chiar contractul semnat de acesta prevedea expres posibilitatea încetării raporturilor

juridice la producerea evenimentului stabilit de părți, iar intervenirea procedurii de insolvabilitate și desemnarea administratorului insolvabilității a făcut imposibilă continuarea exercitării funcției în condițiile inițiale ale raportului de muncă.

Prin urmare, Curtea de Apel constată că pârâții nu pot fi obligați să emită actul pretins în condițiile invocate de reclamant, întrucât, în contextul procedurii de insolvabilitate, mecanismele ordinare de administrare și reprezentare ale întreprinderii sunt substituite de organele procedurii, iar competența fondatorului de a interveni în modalitatea cerută este limitată.

În ceea ce privește pretențiile bănești, Colegiul reține că raportul de muncă al reclamantului a fost desfășurat în cadrul Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto", iar plata retribuției muncii se efectuează din mijloacele întreprinderii, conform clauzelor contractuale și principiului autonomiei patrimoniale a debitorului.

În condițiile intentării procedurii de insolvabilitate, creanțele salariale invocate de reclamant, urmează a fi valorificate potrivit regulilor procedurii de insolvabilitate, în cadrul mecanismului de înregistrare și satisfacere a creanțelor împotriva debitorului, nefiind stabilit un temei legal pentru angajarea obligației directe de plată în sarcina fondatorului.

În consecință, nici pretenția accesorie privind penalitățile nu poate fi admisă în lipsa admiterii obligației principale față de pârâtul fondator.

Pentru aceste considerente, Curtea constată că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Agenția Proprietății Publice, se admite.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 14 martie 2023, și se emite o nouă decizie prin care:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Popovici Sergiu către Agenția Proprietății Publice și ÎS „Gările și Stațiile Auto", cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Decizia cu drept de recurs, la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei